

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417213575
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4417213575.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Viery Koscelanskej a JUDr. Eriky Madarászovej, v právnej veci žalobcu: X. B., nar. XX.X.XXXX, bytom B., B. XX, právne zastúpený ADVOKA, s.r.o. so sídlom Bratislava, Komárnická 36, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Ľuboš Pejhovský, proti žalovanému: Obec Belá, so sídlom Belá 32, IČO: 00 308 781, právne zastúpený advokátska kancelária JUDr. Ing. Ivan Katona PhD., LL.M. s.r.o., IČO: 50 930 351, v konaní o určenie vlastníctva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č.k. 9C/108/2017 - 352 zo dňa 5. júna 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku II. v časti týkajúcej sa určenia vlastníckeho práva žalobcovi m e n í takto:

Súd určuje, že žalobca je vlastníkom v podiele 1/1 novovytvorenej parcely reg. „C“ č. XXX/XXX, orná pôda o výmere XX XXX m², nachádzajúca sa v obci O., kat. územie O., okres K. G., ktorá bola vytvorená z pôvodnej parcely č. XXX/X na základe Geometrického plánu č. 25/2018 vypracovanom Ing. Róbertom Hrmom dňa 30.8.2018, úradne overeného 14.9.2018 pod č. 1172/18, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť rozsudku.

V časti napadnutého vyhovujúceho výroku II. týkajúceho sa určenia vlastníckeho práva žalovanému a vo vyhovujúcich výrokoch I., III., IV, V., odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 10.07.2017 sa žalobca domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v obci O., okres K. G., kat. území O., zapísanej na LV číslo XXX Okresného úradu v K. G., katastrálneho odboru, ako parcela číslo XXX/X, druh pozemku: orná pôda, o výmere XX XXXm². Žalobu odôvodnil tým, že jeho rodičia nadobudli v katastri obce O. v roku 1948 okrem iného parcelu číslo XXX/X o výmere 2,827ha (28 270m²). Išlo o prídely plochy pre roľníkov a stalo sa tak v súvislosti s povojnovou konfiškáciou, tzv. maďarského majetku. Rodičia žalobcu v októbri roku 1992 darovali túto parcelu svojmu synovi- žalobcovi na základe darovacej zmluvy zo dňa 26.10.1992. Žalobca dôvodil, že nie je jasné ako vznikol zápis v katastri nehnuteľností, kde žalobcom vlastnená parcela číslo XXX/X zrazu „zmizla“ a doklady k tomu žalobcovi nikto nepreukázal. Predmetná parcela sa vliala do novej parcely číslo XXX/X o výmere XXX XXX m² a je zapísaná vo vlastníctve žalovaného na LV číslo X.

1.2 Žalobca v priebehu konania žiadal súd o zmenu žaloby v znení výroku rozsudku, ktorú súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 5.6.2019 pripustil.

2.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že parcela registra „E“ č. XXX/X nachádzajúca sa v obci O., kat. územie O., okres K. G., vedená na Okresnom úrade K. G., katastrálnom odbore, na LV č. XXX vo vlastníctve žalobcu má výmeru XXX mX (výrok I.). Ďalším výrokom (II.) určil, že z pôvodnej parcely č. XXX/X, nachádzajúca sa v obci O., kat. územie O., okres K. G., rozčlenením vznikli tri nasledovné parcely:

- novovytvorená parcela reg. „C“ č. XXX/XXX nachádzajúca sa v obci O., kat. územie O., okres K. G., je vo vlastníctve žalobcu a má výmeru XXXXX m2,
- novovytvorená parcela reg. „C“ č. XXX/X nachádzajúca sa v obci O., kat. územie O., okres K. G., je vo vlastníctve žalovanej a má výmeru XXXXX m2,
- novovytvorená parcela reg. „C“ č. XXX/XXX nachádzajúca sa v obci O., kat. územie O., okres K. G., je vo vlastníctve žalovanej a má výmeru XXXXXX m2. Výrokom III. určil, že hranice nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu nachádzajúcich sa v obci O., kat. územie O., okres K. G. ako parcela č. XXX/X o výmere XXX mX a ako parcela č. XXX/XXX o výmere XXXXX m2 prechádzajú lomovými bodmi tak, ako sú zakreslené pre parcelu č. XXX/X a pre parcelu s novým parcelným číslom XXX/XXX v Geometrickom pláne č. 25/2018 vypracovanom Ing. Róbertom Hrmom dňa 30.8.2018, úradne overeného 14.9.2018 pod č. 1172/18, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť rozsudku. Posledným výrokom IV. určil, že hranice nehnuteľností vo vlastníctve žalovanej nachádzajúcich sa v obci O., kat. územie O., okres K. G. ako parcela č. XXX/X o výmere XXXXX m2 a ako parcela č. XXX/XXX o výmere XXXXXX m2 prechádzajú lomovými bodmi tak, ako sú zakreslené pre parcelu č. XXX/X a pre parcelu s novým parcelným číslom XXX/XXX v Geometrickom pláne č. XX/XXXX vypracovanom Ing. Róbertom Hrmom dňa 30.8.2018, úradne overeného 14.9.2018 pod č. XXXX/XX, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej voči žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania.

2.2 Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 137 písm. c) CSP, § 1 ods. 1, 2, 3,4, nariadenia č.4/1945 Sb., § 1 ods. 1- 5,6,7,10 nariadenia č. 104/1945 Sb. Poukázal na to, že v prvom rade sa zaoberal, či žalobca má naliehavý právny záujem na požadovanom určení podľa § 137 písmeno c) CSP. Z predloženého geometrického plánu č. 25/2018 vypracovanom Ing. Róbertom Hrmom dňa 30.8.2018 mal súd za preukázané, že vo vzťahu k žalovanej parcele č. XXX/X je evidované duplicitné vlastníctvo aj v prospech žalovanej, pričom jej presná výmera bola určená a zameraná geometrickým plánom ako novovytvorená parcela registra „C“ č. XXX/XXX - orná pôda o výmere XXXXX mX v kat. území O.. Za tejto situácie mal súd prvej inštancie za to, že žalobca má naliehavý právny záujem na požadovanom určení, pretože súdne rozhodnutie by bolo spôsobilou listinou na odstránenie neistoty vzťahu medzi stranami a zároveň aj vytvorenia pevného základu pre jeho usporiadanie tým, že na príslušnom okresnom úrade, katastrálnom odbore by sa prípadný vyhovujúci rozsudok zapísal vo forme záznamu a mal by za následok zrušenie duplicitného vlastníctva k spornej nehnuteľnosti. Súd prvej inštancie následne dospel k záveru, že v danej veci je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu. Zároveň je daná aj pasívna vecná legitímácia žalovanej, pretože sporná nehnuteľnosť je aj súčasťou nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v kat. území obce O., vedenej na LV č. 1, parcela registra „C“ č. XXX/X - orná pôda o výmere XXXXXX m2, na ktorom liste vlastníctva je za výlučného vlastníka v celosti označená žalovaná.

2.3 Po doriešení otázky naliehavého právneho záujmu, aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a pasívnej vecnej legitímácie žalovanej na základe poslednej pripustenej zmeny žaloby uznesením zo dňa 5.6.2019, súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná. Poukázal na skutočnosť, že vlastníctvo spornej nehnuteľnosti sa odvíja od osôb barónov X. T. staršieho a jeho, v roku XXXX, maloletých detí barónov X. T. mladšieho, U. T. a V. T.. Dňa 15.10.1942 vo forme notárskej zápisnice barón X. T. starší daroval každému zo svojich troch detí spoluvlastnícky podiel 1/3 k celku aj k spornej nehnuteľnosti. V tejto súvislosti bolo poukázané nielen na notársku zápisnicu zo dňa 15.10.1942, ale aj rozhodnutie Sociálnej kurately Ostrihomskej župy zo dňa 15.10.1942, list ministra pôdohospodárstva zo dňa 25.05.1943, potvrdenia Obce Belá zo dňa 06.10.1942 a rozhodnutie Katastrálneho úradu v V. zo dňa 30.06.1943. Ďalej súd konštatoval, že z hľadiska ujasnenia si predmetu sporu a zistenia, ktorej časti sa týka duplicitné vlastníctvo oboch strán je dôležitý list Okresného úradu Nové Zámky, katastrálny odbor zo dňa 1.8.2018, v ktorom sa uvádza, že Výmer o vlastníctve pôdy Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave B-65125/47-III zo dňa 15.03.1948 obsahuje aj pozemok označený ako parcela č. XXX/X. roľa o výmere 28270 m2, vytvorený z časti pôvodnej (právnej) parcely č. XXX/X z PK vložky č. XXX, ktorá bola pridelená U. B. a manželke Z., rod. O. a zároveň tá istá PK parcela č. XXX/X z PK vložky č. XXX (z ktorej je prídellová parcela č. XXX/X s výmerou XXXXX m2 vytvorená) bola podľa údajov PK vložky č. XXX pod B53 predmetom rozhodnutia Okresného národného výboru v Nových Zámkoch, finančného odboru č. fin-209/67/Sg. zo dňa 5.4.1967 o prevode správy národného majetku

v prospech Československého štátu - MNV Belá v celosti. Jednoznačne uviedol, že v danom prípade došlo k vytvoreniu duplicity vo vlastníckom práve. Uvedenému výmeru predchádzali aj iné skutočnosti, predovšetkým upovedomenie Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy č. 18 603/46-I/B zo dňa 21.05.1946, ktorým bolo dané na vedomie, že Predsedníctvo SNR na svojom zasadnutí dňa 25.03.1946 rozhodlo na návrh Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy, že X. T. starší, nar. XX.XX.XXXX, U. T., nar. XX.XX.XXXX a maloletý V. T., nar. XX.XX.XXXX treba považovať za osoby národnosti maďarskej podľa § 1 ods. 1 písmeno b) nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR. Na základe tohto rozhodnutia sa považoval pôdohospodársky majetok v rozsahu § 2 citovaného nariadenia uvedených osôb za skonfiškovaný ku dňu 01.03.1945 bez ohľadu na to, v ktorom katastrálnom území, či a v ktorej obci sa tento majetok nachádza. Predsedníctvo SNR tak postupovalo podľa §1 ods. 3 Nariadenia č. 4/1945 Sb. n. SNR účinného od 01.03.1945 s následkami uvedenými v § 1 ods. 4 citovaného nariadenia, resp. podľa § 1 ods. 6 Nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR v znení od 01.03.1945 do 27.05.1946 s následkami uvedenými v § 1 ods. 7 Nariadenia v znení od 01.03.1945 do 27.05.1946, čo znamená, že Predsedníctvo SNR malo právomoc rozhodnúť o tom, ktoré osoby treba považovať za osoby nemeckej, či maďarskej národnosti alebo za zradcov a nepriateľov Slovenského národa, pričom na základe takéhoto rozhodnutia sa majetok označenej osoby považoval za skonfiškovaný.

2.4 Žalovaný v priebehu sporu namietal, že pri konfiškácii majetku baróna JT. staršieho nebola zohľadnená darovacia zmluva spísaná vo forme notárskej zápisnice zo dňa 15.10.1942 spolu s ďalšími listinami vo vzťahu k darovacej zmluve, na základe ktorej barón X. T. starší daroval svojim trom deťom a to každému po 1/3 z celku aj spornú nehnuteľnosť. Súd uviedol, že nespochybňuje právny úkon darovania z roku 1942 a nespochybňuje sa ani fakt, že Predsedníctvo SNR vo svojom rozhodnutí zo dňa 25.03.1945 túto skutočnosť nezohľadnilo a teda nebralo do úvahy, že tretinový podiel spornej nehnuteľnosti sa už v tej dobe nachádzal v spoluvlastníctve X. mladšieho, syna baróna X. staršieho. Na druhej strane sa súd nestotožnil s argumentáciou žalovanej, že uvedený nedostatok bol napravený dodatočne, a to rozhodnutím Okresného Národného výboru v Štúrove odboru pôdohospodárstva Rady ONV č. Pôd.5951/1959 zo dňa 21.09.1959, pretože podľa názoru súdu Okresný Národný výbor v Štúrove nemal právomoc a kompetencie doplniť upovedomenie Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave zo dňa 21.05.1946 č. 18603/46-I/B o konfiškácii poľnohospodárskeho majetku X., U. a V. T., a preto na toto rozhodnutie súd vôbec neprihliadal. Súd zdôraznil, že ku dňu 21.09.1959 bolo stále účinné Nariadenie č. 104/1945 Sb. n. SNR a podľa k uvedenému dňu platného znenia mala oprávnenie podľa § 1 ods. 7 rozhodnúť o tom, ktoré osoby treba považovať za osoby nemeckej či maďarskej národnosti alebo za zradcov alebo nepriateľov slovenského alebo českého národa a Československej republiky jedine konfiškačná komisia, ktorej zloženie je uvedené v § 1 ods. 8 Nariadenia v znení od 28.05.1946. Namietanie nedostatočného postupu pri konfiškácii majetku baróna X. mladšieho by mohlo prislúchať jedine dotknutej osobe alebo jeho právnym nástupcom. Obec O., ako žalovaná podľa súdu nie je právnym nástupcom X. T. mladšieho a v tomto smere žiadne listinné dôkazy tomu ani nenasvedčujú.

2.5 Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že z hľadiska celkového posúdenia veci je však podstatná iná skutočnosť a tou je existencia Výmeru o vlastníctve pôdy Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave B-65125/47-III zo dňa 15.03.1948, ktorým bola pridelená právnym predchodcom žalobcu, U. B. a jeho manželke Z., rod. O. aj parcela č. XXX/X - roľa o výmere XXXXX m² vytvorená z pozemkov v k. ú. O. PKV č. XXX z parcely č. XXX/X. K samotnému výmeru o vlastníctve pôdy súd dodal, že tento spĺňa všetky formálne náležitosti, vrátane dátumu, podpisu, označenia orgánu, ktorý výmer vydal, pečiatky. V tejto súvislosti uviedol, že vecnú správnosť výmeru a jeho súlad s vtedy platnými predpismi nie je možné v súčasnosti preskúmať mimo správneho súdnictva a takýto správny akt treba považovať za právny akt bezchybný, z ktorého musí súd vychádzať, ak bol vydaný v tej dobe na to oprávneným orgánom. Obdobné platí aj v prípade prídelových listín a zároveň tieto verejné listiny boli a aj sú v súčasnosti dokladmi o vlastníctve prídelcov k prideleným nehnuteľnostiam a sú vkladu schopnými listinami. Keďže k nadobudnutiu vlastníctva prídelom a ani výmerom zásadne nebolo treba intabulácie, nedostatok zápisu nemá vplyv na vlastníctvo k prídelu alebo k výmeru. Tieto úvahy majú za následok, že aj keď pri konfiškácii majetku baróna X. T. staršieho a jeho dvoch detí, v tej dobe maloletých U. a V. T. nebolo brané do úvahy vlastnícke právo v spoluvlastníckom podiele 1/3 k celku V. T. mladšieho, súd môže preskúmať vyššie citovaný výmer o vlastníctve pôdy len z hľadiska, či bol vydaný v tej dobe na to oprávneným orgánom a či spĺňa formálne náležitosti. Vecnú správnosť tohto výmeru napr. z hľadiska zodpovedania si otázky, či došlo k účinnej konfiškácii majetku X. T. mladšieho, súd nie je oprávnený riešiť. Výsledkom uvedeného je konštatovanie súdu, že právnym predchodcom žalobcu U. B. a jeho manželke Z. bola účinne pridelená aj sporná nehnuteľnosť v spoluvlastníckom

podiele 1/2-1/2, čo znamená spolu v celosti a tento postup bol podporený aj ďalšími listinami (prídelový plán Miestnej roľníckej komisie O. (čl. XX), ďalej potvrdením Daňového úradu Nitra zo dňa 19.2.1992, Výmerom o vlastníctve pôdy Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave č. B-65125/47-III zo dňa 15.03.1948, Darovacou zmluvou zo dňa 26.10.1992, výpisom z LV č. XXX kat. územia O., výkazom plôch ku geometrickému (polohopisnému) plánu zo dňa 20.5.1955, geometrickým (polohopisným) plánom č. 35-12-55-920-017-427 zo dňa 20.1.1955, pozemnoknižným návrhom Čd. 757/55). Nič na tomto konštatovaní nemení ani oznámenie Okresného úradu K. G., katastrálny odbor zo dňa 1.8.2018 o tom, že výmer o vlastníctve pôdy nebol v V. č. XXX zapísaný a navrhovaný prídelový plán nebol zakreslený v súvisiacej pozemkovej mape pozemkového katastra. Chyby v tomto smere sa dopustil štát a zápis by už mal len deklaratórny charakter. Inak by sa totiž nemohlo stať, aby ONV v Nových Zámkoch vydal dňa 05.04.1967 rozhodnutie, podľa ktorého aj sporná nehnuteľnosť mala byť prevedená do správy MNV v O. v celosti a zároveň sa mala v celosti nachádzať aj vo vlastníctve Československého štátu a už vonkoncom nemalo prísť k rozparcelovaniu spornej nehnuteľnosti v roku 1955 na základe výkazu plôch zo dňa 20.05.1955. Súd uzatvoril, že na základe vykonaného dokazovania bola sporná nehnuteľnosť pridelená zákonným spôsobom právnym predchodcom žalobcu, ktorým predchodcom a rovnako tak ani právnym nástupcom vlastnícke právo nebolo odňaté zákonným spôsobom a na druhej strane Československý štát práve v dôsledku svojho pochybenia a nevykonania zápisu do príslušnej PKV č. XXX kat. územia O. postupoval spôsobom, pri ktorom nerešpektoval vlastnícke právo právnych predchodcov žalobcu a prostredníctvom štátnych orgánov si aj spornú parcelu prideliť do svojho vlastníctva v rozpore s vtedy existujúcim právnym stavom. Československý štát sa tak nemohol účinne stať vlastníkom sporných nehnuteľností, a preto ani žalovaná, ako jeho právny nástupca podľa zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí sa tak nemohol stať vlastníkom spornej nehnuteľnosti.

2.6 Súd prvej inštancie sa v plnom rozsahu stotožnil s geometrickým plánom č. 25/2018 Ing. Róberta Hrma, geodeta zo dňa 30.8.2018, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť rozsudku a na základe ktorého sa vytvorila z parcely č. XXX/X nová parcela č. XXX/XXX - orná pôda o výmere XXXXX m², keď geometrický plán vyvrátil tvrdenia strany žalovanej, že parcela č. XXX/X sa neprekrýva s parcelou č. XXX/X, a preto bolo potrebné, aby došlo k vytvoreniu novej parcely. Uviedol, že správne žiadal žalobca prvým výrokom určenie, že parcela registra „E“ č. XXX/X, ktorá sa nachádza v kat. území obce O. a je zapísaná na LV č. XXX vo vlastníctve žalobcu, má výmeru XXX m², pretože vlastníctvo k tejto výmere nebolo sporné, čo dokazuje aj poznámka v geometrickom pláne, kde je uvedené, že vlastnícke práva k pozemku parcela č. XXX/XXX sú zapísané na LV C-KN č. X ako časť parcely č. XXX/X a duplicitne na LV E-KN č. XXX ako časť parcely č. XXX/X a zbytková výmera je tá, ktorá je nesporná a ktorá je XXX m², o ktorej nebolo potrebné rozhodovať, či vlastníkom je žalobca alebo nie je, pretože vlastnícke právo nebolo spochybnené ani stranou žalovanou. O. však potrebné týmto výrokom rozhodnúť, že táto parcela registra „E“ má danú výmeru samostatným výrokom. Výrokom II. súd určil, aby bolo možné vykonať zápis v katastri nehnuteľností, ktorá parcela, o akej výmere zostáva vo vlastníctve ktorej strany a najmä u žalobcu novovytvorená parcela registra „C“ č. XXX/XXX o výmere XXXXX m². Zároveň vo výrokoch III. a IV. súd určil hranice nehnuteľností lomovým bodmi tak, ako sú zakreslené v priloženom geometrickom pláne č. 25/2018, aby boli odstránené všetky pochybnosti presného vymedzenia hraníc novovytvorených parciel, dôležité aj z hľadiska zápisu v katastri nehnuteľností. Uviedol, že takýmto spôsobom odstránil akékoľvek pochybnosti, ktoré vznikli duplicitným vlastníctvom presne tak, ako sa o tom zmienil samotný Okresný úrad Nové Zámky, katastrálny odbor v odôvodnení svojho rozhodnutia z 1.8.2018 tak, ako to súd už vyššie zdôvodnil. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 odsek 1 C.S.P. a priznal žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech voči žalovanému, nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %

3.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný, ktorý navrhol rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť. Namietal záver súdu prvej inštancie, že duplicita vlastníckeho práva žalobcu sa týka práve par.reg. „C“ č. XXX/X v kat. úz.: O. vo výlučnom vlastníctve žalovaného. Uviedol, že v konaní nebolo preukázané z akých podkladov (máp, dokumentov) vychádzal geodet pri vyhotovovaní geometrického plánu č. 25/2018 pri určovaní hraníc sporných parciel, a ani identifikáciou parciel z katastra nehnuteľností nebol odstránený rozpor vyplývajúci z dostupných máp katastrálneho portálu, z ktorých vyplýva, že parcela č. XXX/X, kat. úz.: O. resp. novovytvorená par. reg. „C“ č. XXX/XXX sa prekrýva s parcelou č. XXX/X v kat. úz.: O., a nie s par. č. XXX/X, kat. úz. O. vo výlučnom vlastníctve žalovaného.

3.2 Ďalej namietal, že súd prvej inštancie neprihliadol na skutočnosť, že obec O. spravovala od roku XXXX par. reg. „C“ č. XXX/X, z ktorej je novovytvorená sporná par. reg. „C“ č. XXX/XXX a od roku

1991, od kedy prešlo vlastnícke právo na obec O., bola dobromyseľná, že parcela je jej vlastníctvom a ani v rámci konania a obnovy evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim, ktoré konanie prebehlo v kat. úz. R. O. v rokoch 2011/2012, nebolo vlastnícke právo žalovanej obci O. k spornej parcele spochybnené. Poukázal na to, že na základe Rozhodnutia Okresného národného výboru v Nových Zámkoch, finančného odboru č.: fin.-209/67/Sg zo dňa 05.04.1967 na základe § 13 Vyhlášky Ministerstva financií č. 104/1966 Zb., bola par. č. XXX/X vo vlastníctve Československého štátu zo správy Odboru pôdohospodárskej rady ONV v Štúrove prevedená do správy Miestneho národného výboru v O. (ďalej len ako „MNV O.“) v celosti dňom 01.04.1967 a bola zapísaná do LV č. X. v prospech E. štátu - v správe MNV O. a následne prešla sporná nehnuteľnosť do vlastníctva obce O..

3.3 Žalovaný opätovne poukázal na darovaciu zmluvu č. 771/1942 z roku 1942 baróna X. T., ako aj na Upovedomenie Poverenictva Pôdohospodárstva a pozemkovej reformy Č. 18603/46-Í./B a nariadenia č. 104/1945 Sb. SNR z ktorých vyplýva, že skonfiškovaný mohol byť len majetok v uvedenom prípade patriaci osobám, ktoré boli vyhlásené za osoby národnosti maďarskej, teda len majetok patriaci X. T. a jeho dvom deťom: U. a V.. Vlastnícke právo na základe uvedenej zmluvy bolo zapísané do pozemkovoknižnej vložky č. XXX a č. XXX Rozhodnutím č. 2711/43 v prospech obdarovaných troch detí: X., U. a V. T., a to do podielového spoluvlastníctva, každému o veľkosti 1/3 k celku, pričom štát mohol zoštatniť len spoluvlastnícky podiel o veľkosti 2/3 k celku, pretože syn X. T., nar.: XXXX nebol nikdy vyhlásený za osobu maďarskej národnosti, a preto sa nemohol štát v roku 1948 správať ako výlučný vlastník majetku T. a rozdeliť ho prídelcom. Nakoniec žalovaný uviedol, že súd prvej inštancie neprihliadol ani na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu sa vzdal vlastníckeho práva v prospech JRD v O., ktorá skutočnosť vyplýva zo zápisnice písanej na MNV O. dňa 30.10.1952.

4. Žalobca k odvolaniu žalovaného uviedol, že spochybovaním geometrického plánu zo strany žalovaného sa zaoberal aj súd prvej inštancie, ktorý znalca Ing. Hrma na pojednávaní vypočul pre odstránenie všetkých pochybností. Tvrdenie žalovaného, že spornú plochu dlhodobo spravoval, nie je relevantné, pretože práve žalobca v konaní tvrdil a preukazoval dlhodobé a dobromyseľné užívanie obhospodarovanej plochy. Žalovaný ďalej uvádzal, že právny predchodca žalobcu sa v r. 1952 údajne vzdal svojho vlastníctva v prospech vtedajšieho Jednotného poľnohospodárskeho družstva v obci O.. K tejto argumentácii žalobca poukázal na svoje vyjadrenie zo dňa 15.05.2019, s ktorým sa zaoberal aj súd prvej inštancie. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

5. Žalovaný k vyjadreniu žalobcu opätovne poukázal na svoje odvolacie námietky v podanom odvolaní.

6. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP za splnenia podmienok ustanovených v § 219 ods. 3 CSP dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 CSP v napadnutom vyhovujúcom výroku II. v časti týkajúcej sa určenia vlastníckeho práva žalobcovi zmeniť. V časti napadnutého vyhovujúceho výroku II. týkajúceho sa určenia vlastníckeho práva žalovanému a vo vyhovujúcich výrokoch I., III., IV, V., odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie s poukazom na § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom z vykonaného dokazovania vyvodil v konečnom dôsledku i správny právny záver týkajúci sa určenia vlastníckeho práva žalobcovi k novovytvorenej parcele reg. „C“ č. 749/108. V tejto časti sa odvolací súd sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ako aj s jeho odôvodnením, pretože súd urobil správny právny záver a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ním citovanými, správne aplikovanými ustanoveniami. Odvolací súd však uvedenú časť napadnutého výroku II. musel zmeniť pre nedostatočnú formuláciu výroku určujúceho vlastnícke právo žalobcovi spočívajúcu v nevyjadrení vlastníckeho podielu žalobcu.

8. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie na základe výsledkov vykonaného dokazovania prijal správny právny záver o tom, že právny predchodcovia žalobcu nadobudli vlastníctvo k žalovanej

nehnutelnosti (pôvodne parcele reg E č. XXX/X., druh pozemku: orná pôda, o výmere XX XXXmX) Výmerom o vlastníctve pôdy č. B-65125/47-III zo dňa 15.3.1948. Predmetný výmer treba považovať za listinu perfektnú, vydanú podľa nariadenia SNR č.104/4946 a podľa §1 ods.2 tohto nariadenia bol výmer o vlastníctve pôdy vkladovou listinou, kde už samotným vyhotovením a podpísaním tejto listiny príslušným orgánom vzniklo vlastnícke právo bez ohľadu na jeho zápis v pozemkovej knihe. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vydávať prídelcom výmery o vlastníctve pôdy bolo oprávnené Povereníctvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy. Výmer definuje ako verejnú listinu dokazujúcu vlastnícke právo prídelcu k pridelenej pôdohospodárskej nehnuteľnosti, na základe ktorej príslušný knihovní súd urobí záznam vlastníckeho práva v prospech prídelcu bez podmienky dodatočného ospravedlnenia (§ 1 ods. 2 nariadenia). Z uvedeného je zrejmé, že ak výmer bol vydaný k tomu oprávneným subjektom a obsahuje všetky podstatné náležitosti, má povahu verejnej listiny so všetkými z toho vyplývajúcimi právnymi dôsledkami. Odvolací súd opakovane konštatuje, že v danej v posudzovaný Výmer o vlastníctve pôdy spĺňal zákonné podmienky a náležitosti, keďže bol vydaný Povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave, teda orgánom podľa § 1 ods. 1 nariadenia k tomu kompetentným. Je v ňom uvedené, kto ho vydal, označenie právneho predpisu, podľa ktorého sa vydáva, akej veci sa týka, je datované, opatrené odtlačkom okrúhlej pečiatky orgánu, ktorý ho vydal a podpisom poverenika, obsahuje mená a priezviská bývalých vlastníkov, označenie osôb, v prospech ktorých sa vydáva, presné označenie nehnuteľností, ktorých sa týka a ďalšie podmienky, za ktorých sa uskutočňuje pridelenie k tam uvedeným nehnuteľnostiam. Ide preto nepochybne o prídelovú listinu, ktorú treba považovať za „perfektnú“ a ktorá má povahu verejnej listiny spôsobilej vlastnícke právo prídelcov k nehnuteľnostiam tam označeným preukázať.

9. V konaní nebolo sporné, že právni predchodcovia žalobcu sa právne významným spôsobom nevzdali vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam ani im toto právo nebolo v súlade s právnym poriadkom odňaté, preto im vlastnícke právo zaniknúť nemohlo. Zákon č. 141/1950 Sb. Občiansky zákonník, účinný od 01.01.1951, tzv. „stredný Občiansky zákonník“, umožňoval vzdanie sa prídelu pôdy v ustanovení § 132 ods. 1, podľa ktorého vlastníctvo sa stráca najmä tým, že ho nadobudne niekto iný alebo že sa ho vlastník vzdá. Išlo o jednostranný právny úkon, ktorým vlastník stráca svoje vlastnícke právo a dochádza tak k jeho prechodu na štát alebo inú právnickú osobu. Pre platnosť takéhoto právneho úkonu o právach k nehnuteľnostiam zákon vyžadoval písomnú formu a z právneho úkonu musela vyplývať vôľa vlastníka vzdať sa vlastníctva k určitej veci. Ako už bolo uvedené, v predmetnej veci však nebolo preukázané, že by sa prídelcovia vzdali svojho prídelu.

10. K odvolacej námietke žalovaného, že mohol byť zoštatnený len majetok o veľkosti 2/3-in podielu obdarovaných, preto majetok o veľkosti 1/3-iny patriaci X. T., nar. XXXX, ktorý nebol nikdy vyhlásený za osobu maďarskej národnosti, nemohol štát prideliť prídelcom, odvolací súd súhlasí s právnou argumentáciou súdu prvej inštancie. Ohľadom preskúmania vecnej správnosti tejto istiny je potrebné vychádzať z predpokladu správnosti výmeru. K preskúmateľnosti správnych aktov odvolací súd poukazuje aj na ustálenú judikatúru súdov Slovenskej republiky. Mimo rámec správneho súdnictva všeobecný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť správneho aktu; môže ho preskúmať len so zreteľom na to, či ide o akt nulitný (ničotný). Nulitným aktom je správny akt, vydaný tzv. absolútne vecne nepríslušným správnym orgánom, z ktorého nevznikajú žiadne právne následky, na rozdiel od aktu neplatného, pri ktorom sa uplatní prezumpcia jeho správnosti až do doby zrušenia jeho účinkov (zrušením alebo zmenením). Súd je viazaný rozhodnutím správneho orgánu o prídele nehnuteľnosti potiaľ, že je povinný vychádzať z jeho účinkov, ktoré sa prejavujú v tom, že právnym titulom nadobudnutia vlastníckeho práva je rozhodnutie o ich prídele. Ten istý záver zaujal Najvyšší súd Slovenskej republiky tiež v rozsudku sp. zn. 5Cdo/110/2000, ktorý bol uverejnený v časopise Zo súdnej praxe pod č. 40/2001 ako aj v rozsudku z 27. novembra 2007 sp. zn. 2Cdo/337/2006, obdobne aj v uznesení sp. zn. 4Sž/88/1995, ktoré bolo uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky pod č. 65/1995 a v uznesení sp. zn. 4Sž/34/1997, ktoré bolo uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky pod č. 77/1998.

11. Odvolací súd zdôrazňuje, že namietanie rozsahu konfiškácie bolo v pôsobnosti vlastníka skonfiškovaného majetku, ktorý sa proti konfiškácii mal brániť v tom zmysle, aby preukázal, že u neho nie sú zákonné podmienky pre konfiškáciu majetku dané a to v okamihu konfiškácie. Ak k odňatiu vlastníckeho práva došlo v období do 25. 2. 1948 (ako to bolo i v tomto prípade), pôvodný vlastník sa mohol domáhať odstránenia zásahov do svojho vlastníckeho a užívacieho práva k spornej nehnuteľnosti podľa vtedy platných právnych predpisov. Konfiškácia majetku podľa nariadenia číslo 104/1945 Sb.

bola zákonným aktom, ktorý nie je možné posudzovať z hľadiska väd na nich viaznucich, pokiaľ to nie výslovne zákonom pripustené. Ku konfiškácii spravidla dochádzalo priamo zo zákona bez správneho konania, ak bol vlastník ako osoba, ktorej majetok konfiškácii podliehal označený zo strany štátnych orgánov a pokiaľ on sám nenavrhol, aby bolo v správnom konaní rozhodnuté, alebo vydanie takéhoto deklaratórneho rozhodnutia neuznal za potrebné sám správny orgán. Povinnosť vydať rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky konfiškácie nastupovala len v prípadoch pochybnosti, čiže ohľadne osoby vlastníka alebo ohľadne vymedzenia majetku, ktorý konfiškácii podliehal. Preto aj v tomto smere bolo správne posúdenie súdu prvej inštancie, že rozsah konfiškácie mohol namietat' práve vlastník skonfiškovaného majetku - barón X..

12. Tvrdenie žalovaného, že s predmetnou parcelou od roku 1967 dobromyseľne nakladal, keďže v roku 1959 bolo zapísané vlastnícke právo k nej v prospech Československého štátu, nepovažoval odvolací súd za preukázané. Len samotná skutočnosť, že nehnuteľnosť bola prídelcami v roku 1952 „vložená“ do JRD O. neznamena, že žalovaný s ňou oprávnené nakladal. Čo sa týka zápisnice spísanej na MNV dňa 30.10.1952, táto preukazuje len tú skutočnosť, že JRD vykonalo vyúčtovanie s odchádzajúcimi prídelcami, ktorí sa postupne vzdávali pôdy v prospech JRD v Belej. Listina nepreukazuje vzdanie sa vlastníctva prídelcov, neobsahuje vyjadrenie slobodnej a vážnej vôle prídelcov vzdať sa svojho vlastníctva, resp. opustiť pridelené nehnuteľnosti a absentujú v nej aj podpisy prídelcov. Je potrebné zdôrazniť, že išlo o obdobie začiatku kolektivizácie sprevádzané znárodňovaním majetku, zakladaním poľnohospodárskych družstiev, ktoré brali do užívania pôdu vo vlastníctve občanov, svojich členov i nečlenov, často aj násilným spôsobom. V kontexte týchto historických súvislostí je spochybnené, že sa prídelcovia dobrovoľne vzdali vlastníctva a že dobrovoľne svoje nehnuteľnosti opustili. Je zrejmé, že išlo o jednostranný akt zo strany poľnohospodárskeho družstva, ktoré zabralo do užívania pôdu vlastníkov bez ohľadu na ich súhlas, pričom nešlo o opustenie nehnuteľnosti vlastníkmi, resp. o vzdanie sa vlastníctva. Navyše žalobca predložil potvrdenie Daňového úradu Nové Zámky zo dňa 19.02.1992 o tom, že majú úplne vyplatenú prídelovú cenu z II. pozemkovej reformy. Zároveň preukázal, že prihláškou oprávnenej osoby v zmysle § 14 písm.b) transformačného zákona zo dňa 04.03.1992 požiadal jeho otec PD L'ubá o vydanie nehnuteľností v kat.úz. O. zapísaných vo vl. XXX medzi nimi i parcelu č. XXX/X. Na pojednávaní zároveň žalobca uviedol, že tieto nehnuteľnosti boli jeho otcovi vrátené v rokoch 1993-1994. Po ich vydaní ich nerušene užívali, najskôr otec a následne po spísaní darovacej zmluvy i žalobca. V tomto smere žalobca predložil aj nájomnú zmluvu uzatvorenú s nájomcom PD I. zo dňa 01.01.2015, ktorou žalobca ako prenajímateľ dal nájomcovi do nájmu práve spornú parcelu č. 749/8 o výmere 28 270 m². Vzhľadom na uvedené skutočnosti nepovažoval ani odvolací súd tvrdenie žalovaného o nerušenom užívaní nehnuteľnosti za dôvodné.

13. Žalovaný v konaní i v odvolaní poukazoval aj na skutočnosť, že ani v rámci konania o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim, ktoré prebehlo v kat. úz. R. O. v rokoch 2011/2012, nebolo vlastníckeho právo žalovanej obci O. k spornej parcele spochybnené. Odvolací súd uvádza, že ROEP (register obnovennej evidencie pozemkov) je súpis pozemkov a ich vlastníkov, ktorí z rôznych dôvodov neboli pred vyhotovením registra evidovaní v katastri. Najčastejšie ide o vlastníkov, ktorí sú evidovaní len v pozemkovej knihe, alebo ktorí neboli za socializmu zapísaní do evidencie nehnuteľností, hoci majú k pozemku listinu (dedičské osvedčenie, zmluvu a pod.). Vlastnícke práva k pozemkom boli za socializmu evidované neúplne. Túto neúplnú evidenciu prevzal aj kataster nehnuteľností, ktorý vznikol po roku 1989. Aby boli v katastri zapísané všetky pozemky, pristúpilo sa k tvorbe ROEP. Vzhľadom na rôzne politicko-právne zmeny od roku 1945 súčasný kataster nehnuteľností neodráža reálny stav vlastníctva k pozemkom. V minulom období sa z rôznych dôvodov napríklad do pozemkových kníh nedostali niektoré konfiškačné rozhodnutia, pretože nebolo zákonnou povinnosťou zapísať konfiškáciu majetku do pozemnoknižnej vložky. Pri vypracovaní ROEP preto dochádzalo v dôsledku nedostatočne zistených podkladov k chybám a právny stav vyplývajúci z listu vlastníctva založeného v rámci ROEP nezodpovedal stavu skutočnému. Keďže katastre nekontrolujú správnosť a úplnosť podkladov pre vyhotovenie ROEP, kvalita vyhotovenej evidencie nemusí byť spoľahlivá, preto na riešenie týchto pochybení je daná príslušnosť súdov v civilnom konaní.

14. Pokiaľ ide o identifikáciu sporných nehnuteľností, odvolací súd nepovažoval odvoláciu námietku žalovaného spočívajúcu v tom, že pôvodná parcela žalobcu č. XXX/X by sa mala prekryvať s parcelou č. XXX/X a nie parcelou č. XXX/X vo výlučnom vlastníctve žalovaného, za dôvodnú. Z vypracovaného geometrického plánu č. XX/XXXX Ing. Róbertom Hrmom dňa 30.8.2018 nepochybne vyplynulo, že z pôvodnej žalovanej parcely č. XXX/X bola v prevažnej časti vytvorená nová parcela registra „C“ č. XXX/

XXX - orná pôda o výmere XXXXX m² (zakreslená v geometrickom pláne), pretože práve v tejto výmere predstavuje duplicitu vlastníctva vo vzťahu k parcele reg. „C“ č. XXX/X vo vlastníctve žalovaného. Práve z dôvodu tejto námietky žalovaného bol v konaní pred súdom prvej inštancie vypočítaný aj znalec Ing. Róbert Hrmo, ktorý uviedol, že novovytvorená parcela XXX/XXX sa prekrýva s parcelou žalovaného č. XXX/X, pričom podkladom pre toto zistenie bol jednak ROEP ako aj grafická časť prídelu a zápisy v bývalej PKV, ktoré podklady mu dodal katastrálny odbor. Znalec zároveň uviedol, že ak by geometrický plán nevyhotovil správne, resp. by k nemu nemal správne podklady, tak by ho katastrálny úrad neoveril ako správny. Odvolací súd dodáva, že znalec na pojednávaní predložil kópiu pôvodnej katastrálnej mapy (čl. 292 spisu), z ktorej presne vyplýva ohraničenie pôvodnej parcely č. XXX/X, ako aj skutočnosť, že zaberá práve parcelu č. XXX/X. V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na identifikáciu sporných parciel vyhotovenú Okresným úradom Nové Zámky, katastrálny odbor dňa 01.04.2019 (čl. 304), z ktorej rovnako vyplýva, že parcela č. XXX/X z prídelovej listiny podľa stavu údajov registra C KN tvorí parcelu č. XXX/X o výmere 28 013 m² a parcelu č. XXX/X o výmere 257 m². Spochybňovanie uvedenej identifikácie žalovaným iba z toho dôvodu, že vychádza z geometrického plánu Ing. Hrma nepovažoval odvolací súd za dôvodné, pretože aj v rozhodnutí Okresného úradu Nové Zámky, katastrálny odbor zo dňa 01.08.2018 sa uvádza: „Porovnaním zákresu prídelovej parcely č. XXX/X s výmerou 28270 m² s platnou katastrálnou mapou, bolo ďalej zistené, že predmetná prídelová parcela je v rozsiahlej časti začlenená do parcely registra C (súčasný stav) č. XXX/X, ktorá je d roku XXXX zapísaná v LV číslo X. Z tohto dôvodu prídelová parcela číslo XXX/X (dnes parcela registra E č. XXX/X s výmerou XXXXX m²) je v mape určeného operátu zobrazená iba v časti začlenej do majetkovoprávne neusporiadanej parcely registra C číslo XXX/I (bez L V).“ Vzhľadom ku všetkým uvedeným dôvodom odvolací súd nepovažoval ani túto námietku žalovaného za dôvodnú.

15. V úvode konania o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a aj v celom jeho priebehu súd vo všeobecnosti musí skúmať danosť naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení (§ 80 písm. c/ OSP, § 137 písm. c/ CSP) v nadväznosti na tvrdenie žalobcu, ktorý naliehavý právny záujem na danom určení musí tvrdiť a aj osvedčiť. Rovnako ustálená súdna prax zastáva názor, že vo všeobecnosti treba vychádzať z toho, že naliehavý právny záujem na určení požadovaného práva je vtedy, ak je tu daný aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia a ktorý nemožno inými právnymi prostriedkami odstrániť, pričom nie je dôležité, ako táto neistota vznikla. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (R 17/1972). Posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie tých pomerov, ktoré sú ohrozené neistotou a teda predstavujú nebezpečenstvo budúceho porušenia právnych povinností iným subjektom. Zápisy vlastníctva nehnuteľností v katastri nehnuteľností sa vykonávajú na základe listiny, ktorá nepochybne preukazuje vlastnícke právo v zmysle zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov. Určovací výrok rozsudku spravidla nahrádza listinu, ktorá môže byť podkladom pre zápis zmeny vlastníctva v evidencii nehnuteľností a okrem toho žalobca môže ním preukazovať toto svoje právo i na iné účely.

16. V predmetnej veci sa súd prvej inštancie zaoberal otázkou naliehavého právneho záujmu najskôr všeobecným výkladom v bode 33 odôvodnenia rozsudku, kde správne konštatoval, že ak sa žalobca domáha určenia, že je vlastníkom nehnuteľnosti, pri ktorej je v katastri nehnuteľností zapísaný ako vlastník niekto iný, má (vo vzťahu k tejto osobe) nepochybne naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Potom je odôvodnený záver, že právne postavenie žalobcu je za tejto situácie neisté a že bez požadovaného určenia by jeho právo mohlo byť ohrozené. Následne súd prvej inštancie v bode 53 odôvodnenia konštatoval, že sa v prvom rade zaoberal, či žalobca má naliehavý právny záujem na požadovanom určení podľa § 137 písmeno c) CSP. Poukázal na zmenený žalobný petit s tým, že voči parcele č. 749/8 je evidované duplicitné vlastníctvo aj v prospech žalovanej, ktorého presná výmera bola určená a zameraná vyššie citovaným geometrickým plánom ako novovytvorená parcela registra „C“ č. 749/108 - orná pôda o výmere XXXXX m² v kat. území O.. Uviedol, že za tejto situácie by súdne rozhodnutie bolo spôsobilou listinou na odstránenie neistoty vzťahu medzi stranami tým, že na príslušnom okresnom úrade, katastrálnom odbore by sa prípadný vyhovujúci rozsudok zapísal vo forme záznamu a mal by za následok zrušenie duplicitného vlastníctva k spornej nehnuteľnosti v prospech žalobcu. Odvolací súd uvádza, že z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie, ako aj z konštatovania súdu prvej inštancie nepochybne vyplýva, že duplicita vlastníctva strán sporu bola zistená len ohľadom novovytvorenej parcely registra „C“ č. XXX/XXX - orná pôda o výmere XXXXX m² v

kat. území O.. V tejto časti potom súd prvej inštancie správne rozhodol, keď určil, že novovytvorená parcela reg. „C“ č. XXX/XXX nachádzajúca sa v obci O., kat. územie O., okres K. G., je vo vlastníctve žalobcu a má výmeru XXXXX m². Odvolaciemu súdu však nie je zrejmé, na základe akých skutočností súd prvej inštancie určoval vlastnícke právo aj žalovaného vo vzťahu k parcele registra C č. XXX/X o výmere XX XXX m² a parcele registra C č. XXX/XXX o výmere XXX XXX m², keď navyše vlastníctvo k uvedeným parcelám nebolo žalobcom spochybnené a ani sa ich netýkala duplicitu vlastníctva. Súd prvej inštancie vôbec nevysvetlil, aký má žalobca naliehavý právny záujem na požadovanom určení vo vzťahu k vlastníctvu žalovaného. Uvedené sa týka aj výroku I. rozsudku, ktorým rovnako súd prvej inštancie určil, že parcela registra „E“ č. XXX/X nachádzajúca sa v obci O., kat. územie O., okres K. G., vedená na Okresnom úrade K. G., katastrálnom odbore, na LV č. XXX vo vlastníctve žalobcu má výmeru XXX m². Ani v prípade tejto parcely súd prvej inštancie nezistil duplicitu vlastníctva, dokonca na strane 24 rozhodnutia uvádza, že nebolo potrebné rozhodovať, či vlastníkom je žalobca alebo nie je, pretože vlastnícke právo nebolo spochybnené žalovanou stranou, ale bolo potrebné rozhodnúť, že táto parcela registra „E“ má danú výmeru samostatným výrokom. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na geometrický plán, ako aj na výpoveď znalca, ktorý uviedol, že čo sa týka parcely č. XXX/X, táto nie je uvedená ako novovytvorená parcela, lebo nepatrí do parcely č. XXX/X a neprekrýva sa s ňou. Prekrýva sa s parcelou č. XXX/X, ktorá nie je zapísaná v LV č. 1, preto ju nemohol dať do geometrického plánu, ale pod „Poznámkami“ je uvedené, že zbytková výmera parcely E KN č. XXX/X je XXX m². Nie je potom jasné z akého dôvodu súd prvej inštancie určoval výrokom rozsudku výmeru parcely E KN č. XXX/X vo vlastníctve žalobcu, keď táto bola tiež zapísaná v geometrickom pláne, ktorý je súčasťou rozsudku.

17. V nadväznosti na uvedené odvolaciemu súdu tiež nie je zrejmé, prečo súd prvej inštancie výrokmi III. a IV. určoval hranice nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu a žalovaného, keď súčasťou rozsudku bol aj Geometrický plán č. 25/2018 vypracovaný Ing. Róbertom Hrmom dňa 30.8.2018, úradne overeného 14.9.2018 pod č. 1172/18, v ktorom sú všetky novovzniknuté parcely riadne zakreslené. Súd prvej inštancie nevysvetlil, aký je naliehavý právny záujem žalobcu na určení hraníc uvedených parciel vo výroku rozsudku, keď predmetom konania bolo odstránenie duplicitu vlastníctva vo vzťahu k časti pôvodnej parcely registra E č. 749/8, teda novovytvorenej parcely registra „C“ č. XXX/XXX - orná pôda o výmere 28013 m² a z toho dôvodu bol vypracovaný geometrický plán, ktorý hranice novovzniknutých parciel vymedzuje.

18. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku II. v časti týkajúcej sa určenia vlastníckeho práva žalobcovi, zmenil s poukazom na § 388 CSP, avšak len v dôsledku nedostatočnej formulácie určovacieho výroku vo vzťahu k žalobcovi, keď súd prvej inštancie opomenul uviesť veľkosť podielu žalobcu. Týmto výrokom odvolací súd určil, že žalobca je vlastníkom v podiele 1/1 novovytvorenej parcely reg. „C“ č. XXX/XXX, orná pôda o výmere 28 013 m², nachádzajúca sa v obci O., kat. územie O., okres K. G., ktorá bola vytvorená z pôvodnej parcely č. XXX/X na základe Geometrického plánu č. 25/2018 vypracovanom Ing. Róbertom Hrmom dňa 30.8.2018, úradne overeného 14.9.2018 pod č. 1172/18, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť rozsudku. Rozsudok súdu prvej inštancie v časti napadnutého vyhovujúceho výroku II. týkajúceho sa určenia vlastníckeho práva žalovanému a vo vyhovujúcich výrokoch I., III., IV, V., odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie bude v ďalšom konaní postupovať v zmysle vyššie uvedeného, teda vysporiada sa s otázkou naliehavého právneho záujmu v časti zrušených výrokov a opätovne rozhodne vo veci samej. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov, vrátane odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 3 CSP.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).
Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).